

ISRAEL

ȘTIRI-DIN

Nr. 05 – Mai 2009

Mai trăiește Gilad Șalit?

האם להחזיר
חייל חי
או לקבור חייל חי
כמו ון ארד

Pagina 11

www.gilad.org

בית שלום
BETH-SALOM

O PERSPECTIVĂ PANORAMICO-MESIANICĂ DIN IERUSALIM

Iudaismul rabinic și credincioșii evrei în Ieșua (Partea I)

«Noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har, căci Legea (Tora) a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos» (Ioan 1,16-17).

DR. GERȘON NEREL – PARTEA A 34-A

Chestiunea autorității rabinice și a tradiției din viața evreilor mesianici este aprig dezbătută atât în Israel, cât și în străinătate. Acest subiect delicat este tratat pe larg în numeroase conferințe, articole sau cărți. Autoritatea rabinică și tradiția iudaică sunt de o importanță vitală pentru evrei. Comunitatea evreilor mesianici este împărțită atunci când se vorbește despre necesitatea respectării normelor găsite în Halaha (ebr.: Torah șe'bealpe), adică păstrarea cu maximă atenție a acelor învățături și tradiții care s-au transmis pe cale orală, din generație în generație.

Traducerea exactă a cuvântului «halaha» este «a merge», scrierea iudaică ce poartă acest nume îndemnând la respectarea legilor și a reglementărilor rabinice. Cu timpul s-a strâns un volum foarte mare de instrucțiuni și tradiții, astfel că a devenit necesar ca tot acest material să fie ordonat sistematic. Culegerea de învățături orale este numită Talmud (învățătura, n.trad.). Teoretic, în iudaismul ultraortodox această lucrare se află ca autoritate spirituală sub Biblie, dar, în realitate, Talmudul se bucură de cea mai înaltă autoritate a credinței mozaice, chiar mai mare decât cea a Sfintei Scripturi.

În acest context trebuie să amintim faptul că interpretările rabinice ale iudaismului cuprind și tradițiile Zoharului (titlul ebraic al operei principale din Cabala, mistica evreiască, n.red.), precum și idei din Gematria (asocierea unor anumite valori numerice cu literele alfabetului ebraic ca mijloc de interpretare a Sfintei Scripturi, n.red.), Ghilgul Neșamot (migrarea sufletelor sau reîncarnarea, n.red.) sau venerarea (în acest caz am putea chiar vorbi despre un cult) așa-numiților «bărbați sfinți» și a mormintelor lor (ebr.: Kivrei Ṭadikim) etc. Aceste scrieri nu fac însă parte din iudaismul autentic. Dacă din punct de vedere biblic nu putem fi de acord cu asemenea practici, totuși nu ar trebui să îi

disprețuim sau chiar să îi batjocorim pe semenii noștri ultraortodocși din cauza orbirii lor spirituale în ce-L privește pe Ieșua. Poporul evreu are nevoie de rugăciunile noastre constante pentru a ajunge să-L recunoască pe adevăratul Mesia. Orice discuție între doi evrei arată cu totul altfel decât s-ar aștepta o persoană neavizată din exterior, astfel că rezultatele unei astfel de abordări a unui iudeu de către un evreu mesianic pot fi surprinzătoare. Iubim poporul evreu, chiar dacă nu suntem de acord cu anumite concepții ale acestuia legate de teologie și de modul de viață. Nici vorbă să fim de aceeași părere cu prietenii noștri mai «liberali» din bisericile creștine, care consideră că Israelul a fost lepădat definitiv de Dumnezeu. În ciuda acestei concepții eronate, nu încetăm să ne arătăm dragostea și să ne rugăm și pentru astfel de oameni.

Iudaismul nu trebuie confundat cu idișismul. Este foarte important să tragem o linie clară de demarcație între tradițiile Diasporei care sunt strâns legate de moștenirea spirituală a idișismului și respectarea poruncilor biblice fundamentale. Termenul «idișism» provine din cuvântul «idiș». În limba evreilor așkenazi (Așkenaz este numele evreiesc folosit în Evul Mediu pentru Germania, n.red.) din Europa Centrală și de Est, cuvântul «idiș» înseamnă pur și simplu «iudaism» sau «mod de viață evreiesc». Multe dintre tradițiile evreiești est-europene s-au păstrat și în ziua de azi. Ca exemple în acest sens amintim «kippa» («yarmulke»), acoperitoarea capului pentru bărbați pe care evreii au introdus-o abia în Evul Mediu, muzica «klezmer» (muzică populară evreiască în care clarinetul este instrumentul principal), precum și anumite feluri de mâncare speciale, cum ar fi crapul umplut. Astfel de tradiții sunt considerate a fi forme de exprimare ale iudaismului, dar, desigur, ele nu au nimic de-a face cu obiceiurile biblice.

O altă tradiție a idișismului este așa-numita «Kaporet Șlogen». În limba ebraică, termenul «kapparot» înseamnă ispășire. Cu câteva zile înainte de Iom Kipur, pentru bărbați se taie un cocoș, iar pentru femei o găină ca ispășire pentru păcatele din anul precedent. Pasărea moartă este luată de gât și rotită deasupra capului. Astăzi acest obicei nu mai este păstrat, deoarece, prin sângele Său vărsat pe crucea de pe dealul Golgotei, Mesia a realizat o jertfă veșnică de ispășire, valabilă încă «de la întemeierea lumii» (Apoc. 13,8). Din idișism face parte și Siddurul, cartea evreiască de rugăciuni. În aceasta este inclusă și așa-numita «mițva divină» (porunca, n.trad.) de a aprinde lumânări de Sabat și de Hanuca, chiar dacă astfel de practici nu sunt amintite nici în Tanahul canonic (Vechiul Testament) și nici în Noul Testament. În plus, un credincios evreu în Ieșua nu este îndrumat către un «minian» (un grup de cel puțin zece bărbați, n.trad.) când se roagă în public, așa cum învață iudaismul rabinic.

În acord cu poruncile biblice este însă ritualul «Brit Mila», adică tăierea împrejur a copiilor de sex masculin în cea de-a opta zi de la naștere. Această practică este considerată un semn distinctiv al legământului divin, fără însă ca vreun evreu să o lege într-un fel sau altul de problema mântuirii. Din acest gen de obiceiuri face parte și respectarea zilelor sfinte pomenite în Biblie, în special cea a Săbății ca zi pentru «adunarea sfântă» (vezi Lev. 23) și consumarea de «mațot» (pâine nedospită, n.trad.) în timpul sărbătorii de Pesah. Simbolistica pâinii nedospite a fost folosită și de apostolul Pavel când a explicat faptul că aluatul reprezintă păcatul care se răspândește cu repeziune, însă un credincios adevărat ar trebui să fie la fel de curat precum e pâinea fără aluat (vezi 1 Cor. 5,6-8). ■

Puteți citi mai multe despre acest subiect în următoarea ediție a revistei noastre.